

chodzą na Ministra Przemysłu i Handlu zaś uprawnienia przyznane w § 9 powyższego rozporządzenia niemieckiego Rządowi Rzeszy wspólnie z Radą Rzeszy przechodzą na Radę Ministrów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

474.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie ustalenia przepisów obowiązujących dla obrotu towarowego przez linię celną, dzielącą ziemie górnośląskie Województwa Śląskiego od pozostałej Państwu Niemieckiemu części Śląska Górnego i od Republiki Czecho-Słowackiej.

Na zasadzie § 9 niemieckiego rozporządzenia o kontroli handlu zagranicznego z dnia 20 grudnia 1919 r. (Zb. Ust. Rzeszy Niem. str. 2128) ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 473) jakoteż zgodnie z art. 1 § 2 ust. Konwencji Górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 371), oraz za zgodą Sejmu Śląskiego zarządza się co następuje:

§ 1. Do obrotu towarowego przez odcinek linii celnej Rzeczypospolitej Polskiej, dzielącej ziemie górnośląskie Województwa Śląskiego, od pozostałych przy Państwie Niemieckiem ziem górnośląskich i od Republiki Czecho-Słowackiej, stosuje się przepisy o obrocie towarowym z zagranicą, obowiązujące na pozostałych odcinkach linii celnej Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Zwalnianie poszczególnych partji towarów, przeznaczonych do przeróbki lub zużycia na obszarze Górnego Śląska z wyjątkiem Cieszyńskiego od obowiązujących zakazów przywozu, jakoteż zwalnianie poszczególnych partji surowców, wyrobów przemysłowych i produktów gospodarstwa rolnego, wytworzonych na obszarze Województwa Śląskiego od obowiązujących zakazów wywozu, przekazuje się Wojewodzie Śląskiemu. Upoważnienie to obejmuje również towary, podlegające podatkom spożywczym, nie odnosi się jednak do monopolów dla całego Państwa ustawowo wprowadzonych, oraz do wywozu kruszców szlachetnych.

§ 3. Przy zwalnianiu poszczególnych partji towarów od obowiązujących zakazów przywozu i wywozu na zasadzie § 2 przestrzegane będą postanowienia polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 371), oraz instrukcje wydane w tym przedmiocie przez Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 4. Istniejące na zasadzie obowiązujących przepisów o obrocie towarowym z zagranicą zakazy przywozu i wywozu nie będą stosowane w wypadkach, w których konwencja górnośląska przepisuje niestosowanie zakazów przywozu i wywozu.

§ 5. Rozporządzenie o reglamentacji przywozu z dnia 16 stycznia 1917 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 334) ze wszystkimi rozporządzeniami, wydanymi na ich podstawie, tracą swoją moc.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

475.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie regulaminu dla Zarządu Śląskim Funduszem Wolnych Kuksów.

Na podstawie art. 6 ustawy z dn. 16 czerwca 1922 r. o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie Województwa Śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązujących (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia nadane w Dodatku do regulaminu dla Zarządu Śląskim Funduszem Wolnych Kuksów z dnia 31 lipca 1869 r.:

- a) Ministrowi handlu, przemysłu i robót publicznych oraz Ministrowi spraw wyznaniowych, oświaty i medycyny przechodzą na Ministra Przemysłu i Handlu i na Ministra Wyznań Religijnych;
- b) naczelnemu prezydentowi prowincji Śląsk przechodzą na Wojewodę Śląskiego.

§ 2. W §§ 1, 5, 8, 10, 14 Regulaminu dla Zarządu Śląskim Funduszem Wolnych Kuksów z dnia 24 marca 1868 r. wprowadza się następujące zmiany:

- a) w § 1 słowa „według najwyższego rozkazu z dn. 9 marca 1830 r. (zbiór ustaw strona 48)” skreśla się, a słowa „w okręgach górniczych prowincji Śląsk” zastępuje się słowami „w okręgach górniczych ziem górnośląskich Województwa Śląskiego”;
- b) ustęp pierwszy § 5 otrzymuje następujące brzmienie: „Wypłata opłat szkolnych dla gmin szkolnych następuje przez Wyższy Urząd górniczy w Katowicach”;
- c) § 8 otrzymuje następujące brzmienie: „Etat ustala Wojewoda Śląski na wniosek Komisji,

składającej się z dwóch delegatów mianowanych przez Wojewodę Śląskiego z pośród urzędników Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz dwóch delegatów Wyższego Urzędu górniczego w Katowicach, obradującej pod przewodnictwem Wojewody lub jego zastępcy. Komisja odbywa posiedzenie coroczne w miesiącu czerwcu w dniu wyznaczonym przez Wojewodę Śląskiego;

- d) w § 10 cyfrę „50.000 talarów” zastępuje się cyfrą „1.500.000 mkp.;
- f) § 14 otrzymuje następujące brzmienie: „Wyciąg z rachunków zawierający zestawienie dochodów i sumaryczne uwidocznienie powtarzających się corocznie świadczeń oraz specjalne wyszczególnienie jednorazowych subwencji — przesłany ma być Wojewodzie Śląskiemu i opublikowany w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

476.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 19 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie wyrobu i obrotu preparatów organoterapeutycznych.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), art. 379, 386, 398—407 ros. ustawy lekarskiej (ros. Zbiór Pr. tom XIII wyd. 1905) oraz § 7 austr. ustawy z dnia 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. 1907 r. № 5) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyrób preparatów organoterapeutycznych t. j. środków leczniczych przyrządzonych z organów zwierzęcych, a nie posiadających określonego składu chemicznego, dozwolony jest tylko w wytwórniach, które mogą powstawać przy aptekach i fabrykach, oraz laboratorjach przeznaczonych do wyrobu złożonych preparatów farmaceutycznych.

§ 2. Na prowadzenie wytwórni preparatów organoterapeutycznych apteki i fabryki oraz laboratorja złożonych preparatów farmaceutycznych winny uzyskać zezwolenie Ministerstwa Zdrowia Publicznego; zezwolenia te będą udzielane w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 3. Wytwórnie wyrabiające preparaty organoterapeutyczne winny być prowadzone pod kierownictwem farmaceuty, lekarza, lekarza weterynarii lub chemika, posiadającego odpowiednie kwalifikacje naukowe i praktyczne, świadczące o jego dostatecznym przygotowaniu specjalnym.

Odpowiedzialność za zgodne z obowiązującymi przepisami prowadzenie wytwórni ponosi zarządca

apteki, względnie fabryki lub laboratorjum, przy których wytwórnia istnieje.

Odpowiedzialność za wyrób preparatów organoterapeutycznych w sposób zgodny z wymaganiami nauki i wiedzy fachowej oraz za jakość tych preparatów ponosi kierownik wytwórni.

§ 4. W celu uzyskania przewidzianego w § 2 zezwolenia należy złożyć w Ministerstwie Zdrowia Publicznego za pośrednictwem państwowych władz administracyjnych II instancji (w Warszawie za pośrednictwem Komisarza Rządu) należycie opłacone podanie.

Do podania tego należy dołączyć:

- 1) deklarację projektowanego kierownika (§ 3), wyrażającą jego zgodę na przyjęcie ustanowionej odpowiedzialności,
- 2) dokumenty stwierdzające jego kwalifikacje,
- 3) wykaz preparatów, jakie mają być wyrabiane,
- 4) wyszczególnienie metod, jakie przy wyrobie preparatów, umieszczonych w wykazie, będą stosowane.

W podaniu należy wymienić rzeźnię, z której będą otrzymywane potrzebne do wyrobu preparatów organy.

Wyżej pod 3) wymieniony wykaz może być na podstawie osobnych zgłoszeń uzupełniony.

§ 5. Na każdą zmianę kierownika zakładu należy uzyskać zezwolenie Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

§ 6. Udzielone zgodnie z wymogami § 2 zezwolenie może być przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego cofnięte, jeżeli zostanie stwierdzone, że wyrób preparatów organoterapeutycznych, wprowadzenie ich do obiegu, względnie prowadzenie wytwórni odbywa się niezgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.

Poszczególne preparaty organoterapeutyczne, wyrabiane w wytwórni, mogą być wycofane z obiegu i wyrób ich może być zabroniony:

- 1) jeżeli zostanie stwierdzone, że zakwestjonowany preparat nie jest przyrządzony metodą zadeklarowaną przez wytwórcę w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia,
- 2) jeżeli w terminie przepisany w § 15 nie została uiszczona opłata za badanie,
- 3) jeżeli przemawiają za tem poważne względy lecznicze.

§ 7. Do wyrobu preparatów organoterapeutycznych mogą być używane organy jedynie takich zwierząt, których ubój jest dokonywany w rzeźniach, pozostających pod stałą kontrolą lekarza weterynarii.

Organy te:

- 1) muszą pochodzić od zwierząt, które przez lekarza weterynarii zostały uznane za zdrowe i za znajdujące się w pełni działalności fizjologicznej,
- 2) muszą być pobrane natychmiast po zabiciu zwierzęcia i niezwłocznie użyte do wyrobu, po uprzednim jednak zbadaniu przez lekarza weterynarii, że nadają się do tego celu.

Aprobata lekarza weterynarii, stwierdzająca, że przeznaczone do wyrobu preparatów organy zwier-